

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De quarto, quinto, & sexto decalogi Præcepto II.
De septimo decalogi Præcepto. III. De octavo decalogi Præcepto. IV. De
Ecclesiae Præceptis. V. De Sacramentis in genere & quibusdam in specie.
VI. De Pœnitentia. VII. De Matrimonio

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput IV. Fornicatio simplex lege naturali est prohibita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53587)

CAPUT IV.

Fornicatio simplex lege naturali est
prohibita.

Fornicationem simplicem esse malam Ethnici non putabant; nonnullique Auctores existimarunt, illam fuisse peccatum tantummodo post Hierosolymitani Concilii prohibitionem, cum Apostoli fidelibus præceperunt, ut a fornicatione abstinerent (a). At certum est etiam in veteri lege

rem ducendæ, abductione consistit, etiamsi venereus actus intercesserit nullus: ille vero explendæ libidinis causa contingit, nec semper matrimonii contractus aut promissio ei jungitur; utut sæpe ambo simul concurrant.

(a) Opinionem istam e Christiadum scholis eliminatam voluit Innocentius XI. hanc num. 48. damnans propositionem: *Tam clarum videtur, fornicationem secundum se nullam involvere malitiam, & solum esse malam, quia interdicta, ut contrarium omnino rationi dissonum videatur.* Huic addi potest alia ab Alexandro VII. reprobata: *Qui habuit copulam cum soluta, satisfacit confessionis præcepto dicens: Commisi cum soluta grave peccatum contra castitatem, non explicando copulam.* Est num. 25. Qui cum eadem persona frequenter fornicatur, licet eam sua in domo continuo non habeat, concubiniarius dicitur, nec prius absolvi potest, quam pellicem dimiserit; Unde & hanc idem Alexander prohibuit: *Non est obligandus concubiniarius ad ejiciendam concubinam, si hæc nimis utilis esset ad oblectamentum concubinarij, dum deficiente illa nimis ægre ageret vitam, & alicæ epulæ tædio magno concubinarium affice-*

lege fuisse a Deo expresse prohibitam; etenim Deuteronomii capite vigesimotertio sic legimus: *Non erit meretrix de filiabus Israel, nec scortator de filiis Israel: & capite vigesimo secundo: Si non est in puella inventa virginitas, eijcient eam extra fores domus patris sui, & lapidibus obruent viri civitatis illius, & morietur: quoniam fecit nefas in Israel, ut fornicaretur in domo patris sui; & auferes malum de medio tui.*

Sanctus Thomas docet, simplicem fornicationem naturaliter esse prohibitam, quod ita probat: *Peccatum mortale est omne peccatum, quod committitur directe contra vitam hominis. Fornicatio autem simplex importat inordinationem, quæ vergit in nocumentum vitæ ejus, qui est ex tali concubitu nasciturus. Videmus enim in omnibus animalibus, in quibus ad educationem proles requiritur cura maris & femine,*
quod

afficerent, & alia famula nimis difficile inveniretur. Num. 41. Hic quoque notanda alia propositio ab Innocentio proscripita: *Potest aliquando absolvi, qui in proxima occasione peccandi versatur, quam potest, & non vult omittere, quin ino directe & ex proposito quærit, aut ei se ingerit.* Est num. 61. Nonnullas huc spectantes jam supra (*Part. I. pag. 226.*) adduximus. Remedia contra fornicationis spiritum suppetitata Parte eadem (*pag. 270. & seq.*) vide. Hoc loco solum animadvertere Confessarius debet, ne umquam impurum expellere spiritum nitatur, antequam acedioso tepori, quo plerique fornicarii, ac concubinari laborant, mederi sategerit. Compendiosam curationis methodum Parte I. (*pag. 288.*) invenies.

quod in eis non est vagus concubitus. Manifestum est autem, quod ad educationem hominis non solum requiritur cura matris, a qua nutritur, sed multo magis cura patris, a quo est instituentus, & defendendus. Et ideo contra naturam hominis est, quod utatur vago concubitu. Et inde est quod naturaliter est maribus in specie humana sollicitudo de certitudine prolis, quia eis imminet educatio prolis. Hæc autem certitudo tolleretur, si esset vagus concubitus. Nec obstat, si aliquis fornicando aliquam cognoscens sufficienter provideat proli de educatione; quia id, quod cadit sub legis determinatione, judicatur secundum id, quod communiter accidit, & non secundum id, quod in aliquo casu potest accidere (2. 2. quæst. 154. art. 2.).

Porro etsi naturæ lege non esset prohibita fornicatio, evangelica tamen lege prohibetur. Ideo Apostoli in primo Hierosolymitano Concilio hanc prohibitionem pro fidelibus renovarunt.

Fundamentalis ratio est, quia Christiani per Baptismum Dei & Spiritus sancti templum sunt; inquit enim sanctus Paulus: *Templum Dei sanctum est, quod estis vos. Nescitis quia templum Dei estis, & Spiritus Dei habitat in vobis (1. Cor. 3.)?* Templi hujus sanctitatem violat fornicatio; ideo mala est, tantumque mala, ut subdat Apostolus: *Si quis autem templum Dei violaverit, disperdet illum Deus.*

Neque solum Dei & Spiritus sancti templum sunt Christiani; verum etiam corpus & membra Christi.

Christi. Idcirco Apostolus, ut fornicationis enormitatem declararet, ait: *Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi faciam membra meretricis?* Præcipuus Christiani honor profecto est corporis Filii Dei membrum esse. Numquidnam ergo tam sancto corpori, tam sanctis membris atrociorē inferre potest injuriam, quam si meretricis membra faciat? *Si ergo unusquisque (inquit sanctus Augustinus) cupiens fornicari vilescat sibi, & in se contemnat seipsum, saltem non in se contemnat Christum. Non dicat, Peccabo, infirmus sum, & omnis caro est fanum; sed dicat sibi, Corpus tuum est membrum Christi. Quo ruis, quo te præcipitem conjicis? Parce in te Christo, agnosce in te Christum. Parum illi fuit fratres suos nos facere; fecit & sua membra. Itane tanta dignitas viluit, quia tam benigne præstita est? Corpora nostra membra sunt Christi: corpora nostra propter inhabitantem Spiritum sanctum templum sunt Spiritus sancti. Quid horum in te contemnis? Christum, cujus membrum es, an sanctum Spiritum cujus templum es? Christianorum nemo non exhorrescat, si videat pollui Ecclesiam, quæ ædificium est lapidibus constructum, & Episcopi benedictione Deo consecratum; non autem in seipso polluere verebitur Dei templum, quod & Baptismi sacramento, & Spiritus sancti unctione consecratum est?*

Ut sacrilegii hujus magnitudinem declaret Apostolus, ait: *Omne peccatum, quodcumque*
feci-

7. Fornicatio simplex legi naturali &c. III

fecerit homo, extra corpus est; qui autem fornicatur, in corpus suum peccat (1. Cor. 6.). Græcus textus habet: εἰς τὸ ἴδιον σῶμα, in proprium corpus, quod emphasim majorem continet. Peccata alia quædam corpus pariter de honestate videntur, veluti ebrietas; sed nullum æque animum opprimit, mentemque excæcat, ac fornicatio. Luxuriæ vis ea est, ut corpori spiritus misceatur, illique adhæreat, quasique fiat corporeus, & ad sua obeunda munera ineptus: ejus lumen pene est extinctum, nihilque jam præter peccati sui actum cogitare potest: quod in nullo fere alio peccato contingit, cætera liquidem in ipso etiam peccandi actu menti permittunt, ut alia simul cogitet.

Tamquam Christi membra fideles ejus carne in Eucharistia vescuntur; & qui eorum est vita, cibus etiam est in hoc Sacramento. Quid autem divino huic cibo adversum magis esse potest, quam fornicationis sordes? Hanc igitur veluti summum malum, quod ipsi obvenire possit, fugere debet Christianus juxta præceptum Apostoli: *Fugite fornicationem. Corpus non fornicationi, sed Domino. Glorificate, & portate Deum in corpore vestro (1. Cor. 6.). Fornicatio autem, & omnis immunditia, nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos (Ephes. 5.).* Sanctum est Christiani corpus, & membrorum suorum usus sanctus esse debet; ejus propterea lingua turpia verba non debet loqui, multoque minus totum suum corpus impuritatis actum ullum patrare.

CAPUT